

Sygnatura akt: XI GC 285/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. W.**

przeciwko (...) **spółka akcyjna w T.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 czerwca 20104 roku w części, w zakresie kwoty 1.008 (jeden tysiąc osiem) złotych i 58 (pięćdziesiąt osiem) groszy;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nieuiszczone koszty procesu ponosi Skarb Państwa – Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie.

Sygnatura akt: XI GC 285/14

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Powód A. W. złożył pozew przeciwko (...) spółka akcyjna w T. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia 28 czerwca 2004 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie IX GNc 2924/04 w całości.

Powód wyjaśnił, że na podstawie wyżej opisanego tytułu prowadzona jest egzekucja. Powód zaś powództwo swoje opiera o treść art. 840 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego. Jego zdaniem doszło do zdarzenia na skutek którego zobowiązanie wygasło a zdarzeniem tym miało być potrącenie. Potrącenie miało zaś dotyczyć należności oraz odsetek wynikających z czterech faktur. Powód powoływał się na dokument potwierdzenia zgodności sald, z którego wynikać miało, że żaden dług A. W. wobec spółki nie istniał. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu.

Postanowieniami z dnia 19 sierpnia 2014 roku (karta 78) oraz z dnia 2 października 2014 roku (karta 92) oddalono wnioski powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych.

W odpowiedzi na pozew (karta 108) pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie na rzecz pozwanego, od powoda kosztów procesu. Pozwany wyjaśnił, że wierzytelności objęte trzema pierwszymi fakturami nie istnieją, powód nie wykazał faktu zawarcia umów objętych fakturami. W zakresie pozostałych faktur pozwany przyznał, że

dokonywał zapłaty w istocie niekiedy z opóźnieniami, jednak w przypadku odsetek od faktury (...) należność główną z tego dokumenty zapłacono po terminie ale zapłacono również za odsetki za opóźnienie, które powód zestawia do potrącenia.

W zakresie pozostałych pięciu faktur, które fizycznie zostały zapłacone z opóźnieniem, pozwana przyznała, że suma odsetek za nieterminową zapłatę wynosi 1.008,58 złotych. Pozwany „potrąca” zatem z przedmiotową kwotą 436,73 złotych albowiem jest to suma nienależnie zapłacona powodowi z uwagi na mylne wyliczenie zbyt wysokich odsetek, zatem, zdaniem pozwanego powód może potrącić skutecznie kwotę 571,85 złotych lecz według pozwanego niniejsze nie byłoby zgodne z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. a niniejsze stanowi zarzut spełnienia świadczenia.

Pozwany zauważył, że między stronami istniała obszerna wymiana korespondencji, przy czym powód również zataił, że powód odnajdywał w toku wymiany pism kolejne faktury. Pozwany wskazał zaś, że odnosił się do pism powoda.

W toku postępowania (karta 161) do postępowania wstąpił pełnomocnik powoda. W piśmie z dnia 31 marca (karta 164) wskazał nowe twierdzenia w zakresie trzech pierwszych faktur kwestionowanych przez pozwanego, złożył również dowody w zakresie transakcji, których pozwany nie kwestionował. Powód, kiedy pozwany ujawnił korespondencję stron, zaczął zgłaszać kolejnych świadków do przesłuchania.

Na rozprawie w dniu 31 maja 2015 roku (karta 175) stanowisko powoda nie uległo zmianie.

W piśmie z dnia 24 marca 2015 roku (karta 178) powód wskazał, że wbrew stanowisku pozwanego, noty odsetkowe z faktury (...) nie zostały zapłacone. Dodał nowe twierdzenia na okoliczność zasadności potrącenia należności z trzech pierwszych faktur kwestionowanych przez pozwaną. W zakresie potrącenia przez pozwaną należności z tytułu nadpłaty odsetek z kwotą potrącaną przez powoda, powód uznał takie potrącenie za nieskuteczne.

W piśmie z dnia 14 sierpnia 2015 roku (karta 273) pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko, załączył dowody zapłaty not odsetkowych albowiem fakt zapłaty kwestionował powód. Pozwany wskazywał, że wszystkie należności na rzecz powoda zostały zapłacone. Pozwany zaprzeczył aby powstała między stronami ustna lub pisemna umowa w zakresie wzajemnych rozliczeń skutkująca wyzerowaniem bilansu. Zdaniem pozwanego twierdzenie o istnieniu takich zdarzeń to wyłącznie strategia procesowa.

W dalszym toku postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca A. W. prowadził działalność gospodarczą dotyczącą sprzedaży sprzętu komputerowego. Współpracował on między innymi z (...) spółką akcyjną w T. (dawniej działającą pod firmą (...)) w zakresie usług leasingowych. Najczęściej współpraca wyglądał w ten sposób, że przedsiębiorca przygotowywał sprzęt, wyceniał go, zbierał dokumenty do umowy leasingu i wysyłał do spółki (...) (obecnie (...)). Jeśli spółka udzieliła zainteresowanemu leasingu, A. W. wydawał sprzęt, otrzymywał pieniądze od leasingodawcy i wystawiał fakturę z tytułu prowizji za znalezienie klienta do umowy. Prowizje miały różną wysokość i co do zasady wynosiły od 1 do 10 %.

Dowód:

- zeznania powoda A. W., karta 442 – 444;

- zeznania świadka Z. N., karta 176 – 177;

- zeznania świadka A. K., karta 386;

Wytworzony został pismem komputerowym dokument Gdzie wskazano, że saldo rozliczeń między A. W. a (...) S.A. w T. wynosi na dzień 30 listopada 2002 roku 487,56 złotych na korzyść A. W..

Dowód:

- dokument, karta 21;

A. W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wystawił faktury: numer (...) na kwotę 5.051,68 złotych brutto tytułem pośrednictwa handlowego z dnia 23 stycznia 2001 roku z siedmiodniowym terminem zapłaty, numer 27/08/200 z dnia 31 sierpnia 2000 roku na kwotę 1.050,01 złotych z siedmiodniowym terminem zapłaty tytułem pośrednictwa handlowego, numer 30/04/2001 z dnia 27 kwietnia 2001 roku na kwotę 726,96 złotych tytułem pośrednictwa handlowego z siedmiodniowym terminem zapłaty. Jako nabywcę w fakturach wskazywano (...) (obecnie (...)) spółka akcyjna.

Spółka, wzywana do zapłaty, kiedy otrzymywała oświadczenia o potrąceniu kwestionowała fakt powstania zdarzeń opisanych w fakturach, fakt ich otrzymania, kwestionowano wykonanie usług opisanych w fakturach.

Dowód:

- faktury, karta 22, 23, 24;

- pismo, karta 51- 53;

A. W. wystawił na rzecz (...) (obecnie (...)) faktury, za które spółka zapłaciła z opóźnieniem: numer 23/07/2000 na kwotę 5.51,68 złotych z dnia 23 stycznia 2001 roku z siedmiodniowym terminem płatności, zaś odsetki za opóźnienie w płatności tej faktury wyniosły 422,88 złotych, numer 27/10/2000 na kwotę 21.630,60 złotych z dnia 30 października 2000 roku z siedmiodniowym terminem płatności, przy czym odsetki z tytułu opóźnienia w płatności wyniosły 124,45 złotych, numer 28/10/2000 z dnia 30 października 2000 roku z siedmiodniowym terminem płatności na kwotę 21.630,60 złotych przy czym odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie wyniosły 124,45 złotych, faktura numer (...) na kwotę 1.297,80 złotych z dnia 14 listopada 2000 roku z siedmiodniowym terminem płatności, przy czym odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie wyniosły 18,13 złotych, faktura numer (...) z dnia 21 marca 2001 roku na kwotę 24.232,15 złotych z siedmiodniowym terminem zapłaty, przy czym odsetki za opóźnienie w zapłacie wyniosły 318,67 złotych.

Niesporne a ponadto dowód:

- faktury, karta 25, 26, 27, 29;

- dowody przelewu, karta 38-50, karta 435-440;

A. W. wystawił na rzecz (...) (obecnie (...)) fakturę VAT numer (...) na kwotę 168.389,28 złotych z dnia 27 listopada 2000 roku z siedmiodniowym terminem płatności. Faktura została zapłacona po terminie. Spółka zapłaciła należność z tytułu odsetek za opóźnienie w płatności w całości.

Dowód:

- faktura, karta 29;

- dowody przelewu, karta 38-50;

- nota odsetkowa, karta 111;

- polecenia przelewu, karta 114 – 115;

- polecenie przelewu, karta 275 – 276;

- zeznania świadka A. K., karta 286;

A. W. kierował do (...) spółka akcyjna w T. oświadczenia o potrąceniu z dnia 14 lutego 2012 roku, z dnia 30 stycznia 2014 roku gdzie do potrącenia przestawiał należności: z faktury VAT numer (...) na kwotę 5.051,68 złotych „wraz z odsetkami od dnia 30 stycznia 2001 roku”, z faktury VAT nr (...) .08.2000 na kwotę 1.050 złotych „wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 września 2000 roku do dnia zapłaty”, z faktury VAT nr (...) na kwotę 726,96 złotych „z odsetkami ustawowymi od dnia 27 kwietnia 2001 roku do dnia zapłaty”. Dalej do potrącenia przedstawiono należności z tytułu zapłaty z opóźnieniem kwot należnych A. W. od spółki (...) to jest kwota 422,88 złotych z faktury VAT (...) z dnia 31 stycznia 2000 roku, z faktury VAT (...) kwota odsetek 124,45 złotych, z faktury VAT (...) odsetki na kwotę 124,45 złotych, z faktury VAT (...) odsetki na kwotę 18,13 złotych, z faktury VAT (...) odsetki w kwocie 3.460,05 złotych i 986,30 złotych, oraz z faktury VAT (...) odsetki w kwocie 318,67 złotych.

Dowód:

- pismo, karta 8, dowód doręczenia karta 10;
- pismo, karta 15;
- pismo, karta 19 z dowodem nadania;
- wyliczenie odsetek, karta 18, 20;
- pismo, karta 51- 53;
- oświadczenie, karta 117, karta 124, karta 126;

A. W. zawarł z (...) spółką akcyjną w W. umowę ubezpieczenia sprzętu elektronicznego. Przedmiotem ubezpieczenia były zestawy komputerowe (...).

Dowód:

- umowa, karta 166;
- zeznania świadka A. K., karta 386;

A. W. wystawił faktury VAT na rzecz (...): numer 14/11/2000 na kwotę 1.297,80 złotych z tytułu pośrednictwa handlowego oraz numer 19/03/2001 na kwotę 24.232,15 złotych z tytułu sprzedaży sprzętu komputerowego.

Dowód:

- faktury, karta 167,168;

W sprawie z powództwa (...) spółka akcyjna w T. przeciwko A. W. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wydał nakaz zapłaty w powstępowaniu nakazowym z dnia 28 czerwca 2004 roku w sprawie IX GNc 2924/04. Nakaz uprawomocnił się. Na podstawie wymienionego tytułu egzekucyjnego wraz z klauzulą wykonalności, gdzie należność główną określono na kwotę 18.282,12 złotych wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne. Sprawę prowadził komornik K. K. (sygnatura akt: KM 3792/09). Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie XI GCo 94/14 zabezpieczono roszczenie dłużnika A. W. przez zawieszenie wymienionego postępowania egzekucyjnego. Kwota objęta tytułem wykonawczym wynikała z należności objętych umową leasingu między A. W. i spółką.

Niesporne a ponadto dowód:

- dokumenty w aktach SR Szczecin – Centrum w S. w sprawie XI GCo 94/14;
- pismo, karta 51 – 53;

- zawiadomienie, karta 54, 55;

- zeznania powoda A. W., karta 442 – 444;

(...) spółka akcyjna w T. skierowała do A. W. oświadczenie o potrąceniu z dnia 20 stycznia 2015 roku.

Dowód:

- oświadczenie, karta 116;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w nieznaczej części.

Sprawa niniejsza dotyczyła pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Istnienie tytułu wykonawczego oraz fakt wszczęcia postępowania egzekucyjnego był niesporny. Ponadto stosownym orzeczeniem tutejszego sądu zawieszono postępowanie egzekucyjne (postanowienie z dnia 5 marca 2014 roku).

Stosownie do treści normy art. 840 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Niniejsza norma stanowi podstawę żądania powoda. Zdarzeniem, które miało mieć miejsce po powstaniu tytułu egzekucyjnego było potrącenie.

Stosownie do treści art. 498 § 1 kodeksu cywilnego, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. W myśl treści § 2 przywołanej normy, w skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Kolejna norm art. 499 k.c. stanowi, że potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe. Kwestię potrącenia wierzytelności przedawnionych reguluje norma art. 502 k.c. stanowiącego, że wierzytelność przedawniona może być potrącona, jeżeli w chwili, gdy potrącenie stało się możliwe, przedawnienie jeszcze nie nastąpiło.

W przedmiotowej sprawie powód przedstawił do potrącenia należności, które miały jego zdaniem wynikać z dziewięciu faktur. Były to tak należności główne, jak i odsetki z tytułu nieterminowej zapłaty poszczególnych faktur. Odnośnie faktów, które miały potwierdzać pięć faktur, strony co do zasady nie pozostawały w sporze. Stosownie do twierdzeń powoda, którym nie przeczył pozwany, faktury numer (...) (karta 25), numer (...) (karta 26), numer 28/10/2000 (numer 27), numer 14/11/2000 (karta 28), numer (...) (karta 30) odzwierciedlały transakcje, które zawarte zostały między stronami, faktury te zostały zapłacone po terminie ich zapłaty a należność z tytułu odsetek za opóźnienie w płatności tych faktur wyniosła łącznie 1.008,58 złotych.

Strona pozwana okoliczności te przyznała między innymi w piśmie (karta 108). Dodatkowo jednak wskazała, że z tytułu zapłaty kolejnej faktury (niewymienionej wyżej) nadpłaciła odsetki za nieterminową zapłatę o kwotę 436,73 złote zatem dokonuje potrącenia kwoty tej nadpłaty z kwotą 1.008,58 złotych, stąd w zasadzie, zdaniem pozwanej w niniejszej sprawie wyliczenie powoda jawi się jako prawidłowe wyłącznie co do kwoty pozostałej po potrąceniu, to jest kwoty 571,85 złotych.

O ile strona pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu kwoty 436,73 złotych powodowi (okoliczność niesporna) o tyle instytucja potrącenia, w kształcie ustalonym przez przywołane wyżej normy kodeksu cywilnego nie znajduje zastosowania do wyżej przedstawionego stanu faktycznego. Na skutek powyższego, sąd przyjął, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie (potrącenie, skuteczne co do kwoty wymienionej w sentencji wyroku) które częściowo zniwelowało zakres tytułu egzekucyjnego.

Należy w tym miejscu odnieść się do pozostały kwot zgłoszonych do potrącenia, a w zakresie których sąd ustalił, że potrącenie nie miało miejsca, nie było skuteczne.

W zakresie potrącenia odsetek za opóźnienie w zapłacie należności wyszczególnionej w fakturze (...) to strony nie pozostawały w sporze, że przywołany dokument opisuje rzeczywiste zdarzenie. Strona pozwana przyznała również (za powodem), że w istocie należność objętą fakturą zapłaciła po wyznaczonym jej terminie. Nie mniej jednak strona pozwana w odpowiedzi na pozew (karta 108) wskazała, że zapłaciła należność objętą dokumentem po terminie, opłacając również należność odsetkową za opóźnienie w płatności. Na niniejszą okoliczność złożono dowody przelewu (karta 114, 115). Dokumenty te zakwestionowała strona powodowa (karta 178). W odpowiedzi na te zarzutu pozwana złożyła dowody przelewu (karta 275, karta 276) które jawią się, zdaniem sądu tak jak i dokumenty wcześniej złożono, jako wiarygodne, w sposób jasny i nie budzący wątpliwości opisujące z jakiego tytułu dochodzi do zapłaty. Dokumenty te dotyczą w sposób oczywisty zapłaty odsetek za nieterminowe uiszczenie należności z noty 22/SPEC/00 z dnia 27 listopada 2000 roku. W stosunku do tych dowodów strona powodowa nie podniosła żadnych zarzutów, stąd okoliczność ta podlegała uznaniu jako udowodniona w myśl treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Rozprawić się należy zatem jeszcze z fakturami VAT numer (...) na kwotę 5.051,68 złotych brutto tytułem pośrednictwa handlowego z dnia 23 stycznia 2001 roku z siedmiodniowym terminem zapłaty, numer 27/08/200 z dnia 31 sierpnia 2000 roku na kwotę 1.050,01 złotych z siedmiodniowym terminem zapłaty tytułem pośrednictwa handlowego, numer 30/04/2001 z dnia 27 kwietnia 2001 roku na kwotę 726,96 złotych tytułem pośrednictwa handlowego z siedmiodniowym terminem zapłaty. Jako nabywcę w fakturach wskazywano (...) (Obecnie (...)) spółka akcyjna (faktury, karta 22-24).

O ile niesporną i wykazaną okolicznością było objęcie należności wynikających z tych dokumentów oświadczeniem o potrąceniu, które niewątpliwie zostało doręczone stronie pozwanej, o tyle, stosownie do treści odpowiedzi na pozew, ustalić należało, czy należności objęte przywołanymi dokumentami istnieją.

Pamiętać należy, że samo twierdzenie strony powodowej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być – zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. – udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

Na okoliczność istnienia przedmiotowych wierzytelności objętych trzema fakturami (karta 22-24) strona powodowa złożyła dokumenty niepodpisane przez stronę pozwaną, których prawdziwości strona ta zaprzeczyła, wskazując konstruktywnie, że należności objęte fakturami nie istnieją (karta 108v). Pozwana wskazała, że powód nie wykonywał na jej rzecz usług objętych fakturami. Dokumenty te nie zostały pozwanej doręczone, zaakceptowane przez pozwaną spółkę. Pozwana wskazała, że faktury te wystawiono bezpodstawnie. Nie sposób przyjąć odmiennie, iż powód w istocie przedstawił niepodpisane przez kontrahenta faktury (dokumenty księgowe), które co do zasady stanowić mogłyby dowód o charakterze rachunkowym odnośnie przepływu gotówki między kontrahentami. Rzeczą powoda było zatem wykazać fakt zaistnienia czynności opisanych w fakturach, których wystąpienie (zawarcie umowy) skutkowało miało wystawieniem faktur. Na tę okoliczność nie przedstawiono innych dowodów poza kwestionowanymi przez pozwaną. Warto przy tym zauważyć, że zeznający świadkowie co do zasady zeznawali na istnienie okoliczności niespornych, bo wypowiadali się co do ogólnych zasad współpracy handlowej stron. Współpraca taka oczywiście istniała. Brak było jednak zeznań ukierunkowanych na wykazanie istnienia transakcji, których przeprowadzenie dało podstawy powodowi do wystawienia faktur (...). Brak jest podstaw do przyjęcia, że skoro istniała między stronami współpraca handlowa, to każdy dokument księgowy jednostronnie wystawiony przez powoda, niepodpisany przez pozwanego, co

do którego tak świadkowie jak i powód nie są w stanie zeznać czego w istocie dotyczy, miał mieć walor wiarygodnego dowodu, przy zaprzeczeniu jego prawdziwości przez pozwaną spółkę.

Co znamienne, podczas obszernych zeznań powód w sposób szczegółowy opisał zasady współpracy handlowej stron, nie wskazał jednak jakich umów dotyczyły przedmiotowe transakcje opisane w fakturach. Nawet, gdyby przyjąć, że dokumenty te opisują transakcje istniejące, to mając na uwadze zeznania powoda (karta 443), że jego prowizja wahała się od 1 do 10% nie sposób obliczyć poprawności wyliczenia kwot objętych fakturami. Nie wiadomo jest jakie sprzedaże dokumentują, na jaką kwotę i czy w przypadku tych sprzedaży strony umówiły się na 1% prowizji dla powoda czy też jego udział byłby wyższy.

Stąd potrącenie należności pozwanej, objętej tytułem wykonawczym, z należnościami objętymi fakturami na kartach 22-24 sąd uznał za nieskuteczne.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że w piśmie z dnia 31 marca 2015 roku (karta 164) powód próbował polemizować z prawomocnym orzeczeniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IX GNc 2924/04. Niniejsze postępowanie dotyczy innej sprawy – pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Niespornym był fakt, że w wymienionej sprawie powód (wówczas pozwany) uczestniczył, jednak jego zarzuty od nakazu zapłaty zostały odrzucone. Powód powołuje się przy tym na fakt wygaśnięcia roszczenia objętego prawomocnym nakazem zapłaty, któremu nadano klauzulę wykonalności. Powód powołuje się przy tym na zestawienie należności sporządzone na dzień 30 listopada 2002 roku (karta 21) z którego wynikać miałyby, że z tytułu umowy leasingu zobowiązanie nie istnieje albowiem z tego tytułu po stronie powoda powstała nadpłata. Nie jest to jednak zdarzenie o jakim mowa w treści art. 840 k.p.c. Stan salda dotyczy okresu sprzed powstania tytułu wykonawczego. W piśmie z dnia 31 marca 2015 roku powód powołuje się również na fakt, iż roszczenie objęte tytułem wykonawczym wygasło albowiem zostało zaspokojone przez powoda. Powód powinien zatem wykazać fakt zapłaty tego świadczenia. Niniejsze jednak nie miało miejsca. Powód przedstawiał jedynie wydruk komputerowy – notę księgową powstałą przed wszczęciem postępowania przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy. Nie jest to zatem dowód na okoliczność spełnienia świadczenia (po powstaniu tytułu wykonawczego) ale są to zarzuty skierowane przeciwko zasadności powództwa w sprawie IX GNc 2924/04 a brak jest podstaw aby w przedmiotowej sprawie podważać prawomocne orzeczenie sądu zapadłe w tamtejszej sprawie.

Do treści zestawieni sald odniosła się również strona pozwana (karta 110v) wskazując, że jest to dokument potwierdzający, wbrew intencjom powoda, przyjmując jego twierdzenia o wzajemnych kompensatach, że należności przyjęte przez powoda do potrącenia, nie istniały, zaś kwota z zestawienia została przez wierzyciela uwzględniona przy wskazaniu kwoty wierzytelności w wekslu.

Pozwana odniosła się również co do twierdzeń powoda o wzajemnych rozliczeniach, które miałyby prowadzić do skompensowania wzajemnych należności (karta 274). Pozwana zaprzeczyła istnieniu tych okoliczności. Dodatkowo pozwana wskazała, że w wezwaniach i pismach przedprocesowych strona powodowa nigdy nie powoływała się na istnienie takich zdarzeń. O zdarzeniach tych powód nie mówił nawet w pozwie a pojawiły się one dopiero w toku postępowania. Pozwany okoliczność tę uznał wyłącznie za strategię procesową. Sąd podziela takie stanowisko. Wyłącznym dowodem na okoliczność ustnych porozumień stron w zakresie kompensaty należności były zatem zeznania powoda. Odczytać je należało, nie dając im wiary, jak przedstawiła to pozwana. Twierdzenia o kompensacie należności pojawiły się w toku procesu. Powód nie powołał się na nie w pozwie ani w pismach przedprocesowych, mimo, że wskazywał, że jego wyliczanie mają charakter kompleksowy. Zdaniem sądu były to twierdzenia i zeznania ukierunkowane na osiągnięcie korzystnego stanowiska procesowego, nieoparte na prawdzie o czym świadczy choćby moment, w którym pojawiły się.

Sąd określił termin przesłuchania świadków w trybie art. 242 k.p.c. powód nie wskazał ostatecznie prawidłowych adresów świadków, których przesłuchania domagał się. Złożył zastrzeżenie do protokołu nie wnosząc jednocześnie o przedłużenie terminu do wskazania adresów zamieszkania świadków, nie wskazując, że podjął kroki ukierunkowane na odnalezienie adresów zamieszkania tych świadków. Tym bardziej pominięcie dowodu z przesłuchania tych świadków jawi się jako zasadne. Twierdzenia wyrażone w piśmie z dnia 12 kwietnia 2016 roku (karta 401) nie znalazły

żadnego poparcia w dokumentach składanych przez powoda. Od dnia złożenia przedmiotowego pisma nie wskazano stanu zaawansowania poszukiwań świadka ani ustaleń, jakie udało się powodowi poczynić.

Mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało oddaleniu w części przekraczającej kwotę objętą punktem 1 wyroku.

Strona pozwana nie wykazała faktu poniesienia kosztów procesu. Strona powodowa sprawę wygrała w nieznaczonej części, mając na uwadze kwotę z punktu 1 wyroku w stosunku do kwoty na jaką wystawiono tytuł wykonawczy wraz z aktualnymi odsetkami. Stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jednakże stosownie do brzmienia normy art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

O treści punktu 3 wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)